

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Alketa Xhymshiti

Atbildētāja: Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Finanzgericht Baden-Württemberg* — Pirmkārt, Padomes 2003. gada 14. maija Regulas (EK) Nr. 859/2003, ar ko Regulas (EEK) Nr. 1408/71 un Regulas (EEK) Nr. 574/72 noteikumus attiecina arī uz tiem trešo valstu pilsoņiem, uz kuriem minētie noteikumi neattiecas tikai viņu valstspiederības dēļ (OV L 124, 1. lpp.) interpretācija un, otrkārt, Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 149, 2. lpp.) 2., 13. un 76. panta interpretācija, kā arī Padomes 1972. gada 21. marta Regulas (EEK) Nr. 574/7, ar kuru nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 74, 1. lpp.), 10. panta 1. punkta a) apakšpunkta interpretācija — Trešās valsts valstspiederīgais, kurš strādā Šveices Konfederācijā un ar savu laulāto un bērniem dzīvo dalībvalstī, kuras pilsonība ir bērniem — Dzīvesvietas dalībvalsts atteikums piešķirt ģimenes pabalstus — Šāda atteikuma piešķirt ģimenes pabalstus saderīgums ar iepriekš minētajām Kopienas tiesību normām

Rezolutīvā daļa:

1) *gadījumā, kad trešās valsts pilsonis likumīgi dzīvo kādā Eiropas Savienības dalībvalstī un strādā Šveicē, attiecībā uz šo pilsoni tā dzīvesvietas dalībvalstī nav piemērojama Padomes 2003. gada 14. maija Regula (EK) Nr. 859/2003, ar ko Regulas (EEK) Nr. 1408/71 un Regulas (EEK) Nr. 574/72 noteikumus attiecina arī uz tiem trešo valstu pilsoņiem, uz kuriem minētie noteikumi neattiecas tikai viņu valstspiederības dēļ, jo šī regula nav norādīta to Līguma starp Eiropas Kopienas un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos, kas 1999. gada 21. jūnijā parakstīts Luksemburgā, II pielikuma A nodaļā minēto Kopienas tiesību aktu vidū, kuru piemērošanu šo līgumu noslēgušās valstis ir apņēmušās veikt. Līdz ar to nav konstatējams dzīvesvietas dalībvalsts pienākums attiecībā uz šo iepriekš minēto darbinieku un viņa laulāto piemērot Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulu (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 1992/2006, un Padomes 1972. gada 21. marta Regulu (EEK) Nr. 574/72, ar kuru nosaka Regulas Nr. 1408/71 īstenošanas kārtību, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Regulu Nr. 118/97;*

2) Regulas Nr. 1408/71 2., 13. un 76. pantam, kā arī Regulas Nr. 574/72 10. panta 1. punkta a) apakšpunktam nav nekādas nozīmes attiecībā uz trešās valsts pilsoni, kura atrodas tādā situā-

cijā kā prasītāja pamata lietā, jo tās situāciju reglamentē dzīvesvietas dalībvalsts tiesību akti. Tas apstāklis vien, ka šīs pilsones bērniem ir Eiropas Savienības pilsonība, nav pamats atteikuma piešķirt ģimenes pabalstu dzīvesvietas dalībvalstī atzīšanai par prettiesisku, ja, kā tas izriet no iesniedzējtiesas izdarītajiem secinājumiem, nav izpildīti tiesību aktos paredzētie šī pabalsta piešķiršanas nosacījumi.

(¹) OV C 233, 26.09.2009.

Tiesas (otrā palāta) 2010. gada 18. novembra spriedums (Rayonen sad Plovdiv (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Vasil Ivanov Georgiev/Tehnicheski universitet — Sofia, filial Plovdiv

(Apvienotās lietas C-250/09 un C-268/09) (¹)

(Direktīva 2000/78/EK — 6. panta 1. punkts — Diskriminācijas vecuma dēļ aizliegums — Universitātes profesori — Valsts tiesību norma, saskaņā ar kuru pēc 65 gadu vecuma sasniegšanas jāslēdz darba līgumi uz noteiktu laiku — Obligātā pensionēšanās pēc 68 gadu vecuma sasniegšanas — Atšķirīgas attieksmes vecuma dēļ pamatojums)

(2011/C 13/19)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Rayonen sad Plovdiv

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Vasil Ivanov Georgiev

Atbildētāja: Tehnicheski universitet — Sofia, filial Plovdiv

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Rayonen sad Plovdiv* — Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV L 303, 16. lpp.) 6. panta 1. punkta interpretācija — Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru ar profesoriem, kuri ir sasnieguši 65 gadu vecumu, atļauts noslēgt darba līgumus tikai uz noteiktu laiku — Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru obligāti pensionējas profesori, kuri ir sasnieguši 68 gadu vecumu — Atšķirīgas attieksmes vecuma dēļ pamatojums

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīva 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, it īpaši tās 6. panta 1. punkts, ir jāinterpretē tādejādi, ka tai nav pretrunā tādi tiesību akti kā pamata lietā aplūkojamie, saskaņā ar kuriem profesoriem, kuri sasnieguši 68 gadu vecumu, ir obligāti jāpen-

sionējas un profesori, kuri sasnieguši 65 gadu vecumu, var turpināt strādāt, vienīgi pamatojoties uz darba līgumiem uz noteiktu laiku, kas noslēgti uz vienu gadu un kurus var atjaunot ne vairāk kā divas reizes, ja šiem tiesību aktiem ir tāds likumīgs mērķis, kas saistīts ar nodarbinātības un darba tirgus politiku, kā kvalitatīvas izglītības nodrošināšana un optimāla profesoru amatu sadalīšana starp paaudzēm un ja tie ļauj sasniegt šo mērķi ar atbilstīgiem un vajadzīgiem līdzekļiem. Valsts tiesai ir jāpārbauda, vai šie nosacījumi ir ievēroti.

Strīda starp valsts iestādi un privātpersonu ietvaros gadījumā, ja tādos valsts tiesību aktos kā pamata lietā aplūkojamie nav ievēroti Direktīvas 2000/78 6. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi, valsts tiesai šie tiesību akti nav jāpiemēro.

(¹) OV C 220, 12.09.2009.

Tiesas (virspalāta) 2010. gada 16. novembra spriedums (Oberlandesgericht Stuttgart (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Eiropas apcietināšanas ordera izpilde, kas izdots pret Gaetano Mantello,

(Lieta C-261/09) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Eiropas apcietināšanas orderis — Pamatlēmums 2002/584/TI — 3. panta 2. punkts — *Ne bis in idem* — Jēdziens “tas pats nodarījums” — Iespēja izpildes tiesu iestādei atteikt Eiropas apcietināšanas ordera izpildi — Galīgs spriedums izsniegšanas dalībvalstī — Narkotisku vielu nelikumīga glabāšana — Narkotisku vielu nelikumīga tirdzniecība — Noziedzīga organizācija)

(2011/C 13/20)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Stuttgart

Lietas dalībnieks pamata procesā

Gaetano Mantello

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Oberlandesgericht Stuttgart — Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmuma 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV L 190, 1. lpp.) 3. panta 2. panta interpretācija — *Ne bis in idem* princips valsts līmenī — Izpildes dalībvalsts tiesu iestādes tiesības atteikties izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi, kas izdots sakarā ar krimi-

nālvajāšanu par darbībām, par kuru vienu daļu jau ir spēkā stājies tiesas spriedums izdošanas dalībvalstī — Jēdziens “tādas pašas darbības” — Situācija, kad visi Eiropas apcietināšanas ordera pamatā esošie fakti izdošanas dalībvalsts izmeklēšanas iestādēm bija zināmi jau pirmās tiesvedības laikā, bet tie netika izmantoti izmeklēšanas stratēģijas apsvērumu dēļ

Rezolutīvā daļa:

Saistībā ar Eiropas apcietināšanas ordera izdošanu un izpildi Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmuma 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm 3. panta 2. punktā ietvertais jēdziens “tas pats nodarījums” ir autonomas Savienības tiesību jēdziens.

Tādos apstākļos kā pamata lietā esošie, kad, atbildot uz informācijas pieprasījumu, kuru pamatlēmuma 15. panta 2. punkta izpratnē ir veikusi izpildes tiesu iestāde, izsniegšanas tiesu iestāde, piemērojot savas valsts tiesības un ievērojot prasības, kas izriet no jēdziena “tas pats nodarījums”, kas ir paredzēts pamatlēmuma 3. panta 2. punktā, ir skaidri konstatējusi, ka atbilstoši tās tiesību sistēmai iepriekšējais spriedums nav uzskatāms par galīgu spriedumu, kurš attiecas uz noziedzīgiem nodarījumiem, kas ir minēti apcietināšanas orderī, un ka līdz ar to nepastāv šķēršļi apcietināšanas orderī paredzētajai kriminālvajāšanai, izpildes tiesu iestādei nav nekāda pamatojuma attiecībā uz šādu spriedumu piemērot obligātas neizpildes pamatus, kas ir paredzēti iepriekš minētajā 3. panta 2. punktā.

(¹) OV C 220, 12.09.2009.

Tiesas (piektā palāta) 2010. gada 18. novembra spriedums — Architecture, microclimat, énergies douces — Europe et Sud SARL (ArchiMEDES)/Eiropas Komisija

(Lieta C-317/09 P) (¹)

(Apelācija — Parādu, uz kuriem attiecas dažādas tiesību sistēmas, ieskaits — Lūgums atmaksāt avansa summas — Principis litis denuntiatio — Tiesības uz aizstāvību un tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu)

(2011/C 13/21)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Architecture, microclimat, énergies douces — Europe et Sud SARL (ArchiMEDES) (pārstāvis — P.-P. Van Gehuchten, advokāts)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija (pārstāvji — E. Manhaeve un S. Delaude)